

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. Шумен, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Емилиян К. Ангелов

при участието на секретаря В. Ст. С.а
като разгледа докладваното от Емилиян К. Ангелов Административно наказателно дело № 20233630201665 по описа за 2023 година

За да се произнесе съобрази следното:

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 23-0869-000652/04.04.2023год. на Началник сектор към ОДМВР сектор ПП Шумен, с което на основание чл.53 от ЗАНН и на осн. чл.175 ал.3 предл.1 от ЗДП на жалбоподателя е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200/двеста/ лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6/шест/ месеца Жалбоподателят М. Б. Е. в жалбата си, моли за отмяна на обжалваното НП, като необосновано и незаконосъобразно, постановено при непълнота на доказателствата., като за датата на съдебно заседание, редовно призован не се явява, но изпраща процесуален представител в лицето на адв.И. от ШАК, който по същество поддържа депозираната жалба.

Процесуалният представител на въззиваемата страна, моли съда да постанови решение, с което да потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно.

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, от активно легитимирано за целта лице. Същата отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, вр.с чл. 319 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Жалбата е **основателна**.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна: С Наказателно постановление № 23-0869-000652/04.04.2023год на Началник сектор към ОДМВР сектор ПП Шумен , на жалбоподателя на осн. чл.175 ал.3 предл.1 от ЗДП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6/шест/ месеца за това, че ”управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред”, като по този начин виновно нарушил чл.140 ал.1 от ЗДП . В обстоятелствената част на процесното наказателно постановление е посочено, че на 09.09.2022г. в Шумен по бул.“Симеон Велики“ до бензиностанция „Шел“ в посока ул.“Цар Асен“ управлява лек автомобил „Волво“ с рег. №27-HG-VK/Нидерландия/, собственост на Т.А., като управлява с транзитни табели, които са с изтекъл срок на валидност, валидни до 08.09.2022г. и не е регистриран по надлежния ред в Република България В наказателното постановление, също така е посочено, че настоящото административно-наказателно производство е образувано по реда на чл.36 ал.2 от ЗАНН, като деянието е установено по преписка вх.№627/2023г. на ШРП, като с постановление от 09.03.2023г., прокурор в ШРП е отказал да образува досъдебно производство, като е посочил, че престъплението по чл.345 ал.2 НК може да бъде извършено с пряк умисъл, а в конкретния случай това не било установено.. От събраните в хода на цитираната по горе прокурорска преписка, а и от свидетелските показания на разпитаните в съдебно заседание свид.Л. С. и П. П. се установи, че са забелязали, автомобила, управляван от жалбоподателя да спира на бензиностанция“ Шел“ в Шумен, като същия е бил с транзитни нидерландски номера, като в хода на проверката са установили, че валидността на същите е изтекла предния ден, като изрично заявиха, че на същите е нямало поставен срок за валидност. В съдебно заседание, беше разпитан и свид.И. С.а/съжител на жалбоподателя/, която заяви, че тя е закупила този автомобил от гр.Ловеч ден преди процесната проверка , като и е било обяснено, че валидността на транзитните нидерландски номера е до 09.09.2022г., когато всъщност е искала да го регистрира в КАТ. От приложените по делото писмени доказателства, действително се установява, че валидността на табелите с регистрационен номер 27-HG-VK е до 08.09.2022г., а л.а“Волво“ със собственик И. С.а е регистриран на 09.09.2022г.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че жалбоподателят Е. на 09.09.2022г действително е управлявал по бул.“Симеон Велики“ до бензиностанция „Шел“ в Шумен лек автомобил „Волво“ с рег.№27-HG-VK/Нидерландия/, с транзитни табели, които са с изтекъл срок на валидност , което означава, че от обективна страна е осъществил състава на чл. 140 ал.1 от ЗДП.

За да бъде ангажирана административно – наказателната отговорност на едно лице, нормата на чл. 6 от ЗАНН визира като изискване наличието на вина. Последната, с оглед разпоредбата на чл. 7 може да бъде проявена в двете форми – умисъл и непредпазливост. При последната деецът макар да не е желал настъпването на вредоносен резултат, е могъл

да знае и е бил длъжен да знае, че върши нарушение и, че вредоносният резултат ще настъпи. За да се приеме, че е извършено нарушението, а именно неизпълнение на задължението да се управляват по пътищата, отворени за обществено ползване само МПС, които са регистрирани, е необходимо да са налице и доказателства, от които може да се направи несъмнен извод, че нарушителят е бил наясно с обстоятелството, че нидерландските транзитни регистрационни табели на управляваният от него автомобил са били с изтекъл срок на валидност и същият не е регистриран по надлежния ред към момента на проверката. От свидетелските показания на полицейските служители С. и П. става ясно, че на нидерландските транзитни табели не се изписва срок на валидност. Въпреки, че в наказателното постановление не е посочен точно часът на проверката, съдът приема, че нарушението е установено към 10.00 часа сутринта на 09.09.2022г./такъв час е посочен в АУАН, №735922/, т.е. около 10 часа, след изтичането на валидността на транзитните табели, което е и в унисон с казаното от свид.С.а, която като нов собственик е мислела, че същите са със срок на валидност 09.09.2022г., поради което и е помолила жалбоподателя да управлява автомобила към сектор ПП с намерението да го регистрира, което пък се установява от свидетелството за регистрация на посоченото по горе МПС. Безспорно е, че жалбоподателят не е собственик на автомобила. Няма доказателства, че той е знаел, кога изтича срока на валидност на табелите, поради което съдът намира, че не се доказва, че той е извършил нарушението умишлено. Незнанието на фактическите обстоятелства принадлежащи към състава на вмененото нарушение по чл.140 ал.1 ЗДвП изключват умисъла относно това нарушение – арг. от чл.14 ал.1 НК вр.чл. 11 ЗАНН относно обстоятелствата изключващи отговорността. Действително за административните нарушения не се изиска умисъл, достатъчно е да са извършени по непрепазливост. За да е извършено по непрепазливост е необходимо кумулативно деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение. От обективна страна е осъществил състава на нарушението в процеса на управление на автомобила. В конкретната ситуация се касае за непрепазливо деяние, доколкото автомобилът е бил с транзитни номера, на които не е изписан срока на валидност, а също така жалбоподателят е бил заедно със собственика на автомобила, поради което е могъл и е бил длъжен да се убеди, кога изтича срока на валидност, поради което е налице и субективната страна на нарушението.

Въпреки изводът за съставомерност на извършеното от обективна и субективна страна, съдът намира, че се касае за деяние с незначителна обществена опасност по смисъла на чл. 9 ал. 2 от НК.

По силата на изричната законова разпоредба на чл. 189з от ЗДвП нарушението на ЗДвП не може да представлява маловажен случай. Критериите които обуславят малозначителност на случая, а оттам липса на престъпление, съответно на нарушение съгласно чл. 9 ал. 2 НК, приложим в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, не съвпадат с тези предвидени в чл. 28

ЗАНН и § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие - приготвянето и опитът, се използва общата част на наказателното право. „Маловажният случай“ не бива да се смесва или отъждествява с т. нар. „малозначително деяние“ – чл. 9, ал. 2 НК. Разликата между тях е същностна, защото диференцира престъпното от непростъпното деяние. Съгласно разпоредбата на § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушаване или на неизпълнение на задължение от съответния вид. От своя страна чл.9 ал.2 от НК предвижда, че не е престъпно деянието, което макар формално и да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Разпоредба на чл.9 ал.2 НК е съотносима към всички престъпления от особената част на НК и това е трайната съдебна практика, съответно е съотносима и към всички административни нарушения по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН., поради което е принципно приложима по отношение на всички състави на нарушения, вкл. и по ЗДвП. Единственото условие е деянието, макар и да осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление, съответно нарушение, поради своята малозначителност да не е общественоопасно или неговата опасност да е явно незначителна. Други условия законът не предвижда. Следователно по силата на тази разпоредба, противоправния характер на деянието се изключва при наличието на една от двете форми на "малозначителност" - пълна липса на обществена опасност или наличие на обществена опасност, но с явна незначителност. Посоченото предполага преценка относно пропорционалността между конкретно извършеното деяние, последиците от него и наложеното наказание.

При маловажния случай съдът всякога е длъжен да прецени обществената опасност, както на деянието, така и на дееца. Правната доктрина и съдебната практика последователно приемат, че при обсъждане приложението на разпоредбата на чл. 9 ал. 2 от НК за всеки отделен казус, следва да се отчита, че водеща роля има оценката на степента на обществена опасност на деянието, а на втори план стои степента на обществена опасност на дееца. В този смисъл, ако деянието е такова, че въобще не може да окаже отрицателно въздействие върху обекта на посегателство или това негово въздействие е толкова лишено от значение, че в действителност не застрашава този обект, ще е налице малозначителност в най-висша степен, то няма да бъде обществено опасно и следователно няма да бъде престъпно. Дори и когато малозначителността не изключва обществената опасност на деянието, но обосновава една нейна явна незначителност - т.е. такава ниска степен, която не е достатъчна за да бъде третирано като престъпление, съответно нарушение отново ще е налице хипотезата на чл. 9 ал. 2 от НК. Обществената опасност на дееца оказва влияние в случаите, когато неговите особени качества имат значение /напр. възползване от служебното положение/ или когато се

установи завишена степен на неговата лична обществена опасност и тя е довела до висока степен на обществена опасност на самото деяние.

В конкретният случай съдът намира, че е налице втората хипотеза на разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК, а именно деянието, макар формално да осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление, не е престъпно, тъй като неговата обществена опасност е явно незначителна. Съдът приема, че деянието на жалбоподателя изразяващо се в управление на нерегистрирано по надлежния ред МПС, изводимо единствено от факта, че е изтекъл срока на валидност на транзитните табели, не съставлява не само престъпление, но и административно нарушение, доколкото обществената опасност е присъща не само на престъплението, но и на административното нарушение. В конкретната хипотеза е наказан , освен с глоба в размер на 200 лева и с административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца за това, че е управлявал чуждо МПС, след като е бил помолен за това 10 часа след изтичане срока на валидност на чужди регистрационни табели, на които освен това не е посочено изрично до кога са валидни. Освен това са представени доказателства, че жалбоподателя е в трудови правоотношение с чужда транспортна компания, работейки като професионален шофьор. Съдът намира наложеното наказание за несъразмерно тежко за извършеното от жалбоподателя, като още повече това наказание би го лишило от възможността да реализира трудови доходи.

Предвид изложеното съдът намира, че НП следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото искането на наказващият орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно, а подобно искане от страна на жалбоподателя липсва, а и не са представени доказателства, че същия е заплатил адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление №23-0869-000652/04.04.2023год. на Началник сектор към ОДМВР сектор ПП Шумен

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр.Шумен в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____